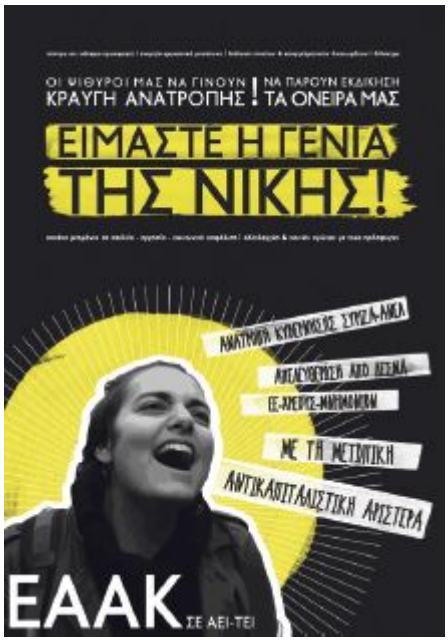
ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Γράφουν: **Χρήστος Κοσίνας, Βάλια Λιόντου, Ηρώ Μαλεφάκη**

Η νεολαία στην πρώτη γραμμή των ερχόμενων μαχών, στέλνει ηχηρό μήνυμα ανυπακοής!

Ηρώ Μαλεφάκη

Στις 24 Μάη διεξάγονται φέτος οι φοιτητικές εκλογές, ακριβώς μετά τις μεγάλες απεργιακές συγκεντρώσεις σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη αλλά και σε πολλές πόλεις της επαρχίας. Με φόντο την πιο βάρβαρη επίθεση στο παρόν και το μέλλον της νεολαίας με την ψήφιση του 4ου μνημονίου και την όξυνση των ιμπεριαλιστικών αντιθέσεων, οι εκλογές είναι μια μάχη που δεν πρέπει να χαρίσουμε σε κανέναν, αλλά η νεολαία να πάρει πολιτική θέση και να στείλει ένα **ηχηρό μήνυμα ανυπακοής.**

Οι φοιτητικές εκλογές στην επαρχία έρχονται σε πιο έντονη αναμέτρηση με το ρεύμα απαξίωσης των συλλογικών διαδικασιών και αγώνων και γι’ αυτό κρίνεται επιτακτικό να επανανοηματοδοτηθούν σε μια κατεύθυνση αναζωογόνησής τους. Η ΕΑΑΚ είναι η μόνη δύναμη εντός των φοιτητικών συλλόγων που δε φοβάται να έλθει σε επαφή με τις πραγματικές ανάγκες της φοιτητικής νεολαίας και να δώσει αγωνιστική διέξοδο σε αυτές, με όλες τις αντιφάσεις της, ακόμη και στις σχολές της περιφέρειας με δυσμενείς συσχετισμούς.

Παρόλες τις δυσκολίες σε πόλεις σαν την Κοζάνη, σε ένα πανεπιστήμιο που βασικές πτυχές του επιχειρηματικού πανεπιστημίου (επώνυμες έδρες ΔΕΗ, σύνδεση με τοπική επιχειρηματικότητα) έχουν περάσει, η ΕΑΑΚ καταφέρνει, με τις όποιες αδυναμίες, να φέρει τις συλλογικές διαδικασίες και τις φοιτητικές διεκδικήσεις στο προσκήνιο, κάτι που σημαίνει ότι, ακόμη και στις δύσκολες αντικειμενικές συνθήκες, η ΕΑΑΚ μπορεί να παρεμβαίνει, να εμπνέει ,να συγκροτεί, να μαζικοποιεί τις συλλογικές διαδικασίες και να έρχεται σε ωσμωση με τις ανησυχίες των πιο πρωτοπόρων κομματιών της νεολαίας.

Είναι η μόνη δύναμη που στοχεύει στην ανασυγκρότηση των φοιτητικών συλλόγων πανελλαδικά. Για συλλόγους ικανούς να προασπίζουν τα συμφέροντα της πληττόμενης σπουδάζουσας νεολαίας, για τη διεκδίκηση και την επιβολή των σύγχρονων αναγκών της για μόρφωση, δουλειά και ελευθερίες. Με κύτταρο τους ανασυγκροτημένους φοιτητικούς συλλόγους, μόνο έτσι μπορεί να συγκροτηθεί ένα πολιτικό φοιτητικό κίνημα ικανό να αναμετρηθεί με το βάθος και την ένταση της επίθεσης ενάντια σε πόλεμο, φασισμό, κυβερνήσεις, ΕΕ, ΔΝΤ και κεφάλαιο, πλάι σε ένα ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα.

Έτσι, η ΕΑΑΚ καλείται στις φοιτητικές εκλογές να εκφράσει και να αποτυπώσει πανελλαδικά εκείνο το **ρεύμα της μαχητικής αμφισβήτησης και ανατροπής της αστικής πολιτικής** εντός των σχολών και σκιαγράφησης ενός άλλου δρόμου. Να δώσει διέξοδο στη νεολαία που δε χωράει στο ρεαλισμό των 400 ευρώ και της μαζικής ανεργίας, που δεν αρκείται στο σκοτάδι εργασιακού μεσαίωνα, την ηττοπάθεια και την υποταγή. Επειδή οι υπάρχοντες συσχετισμοί δύναμης εντός των σχολών δεν εκφράζουν τα συμφέροντα και τις ανάγκες της σπουδάζουσας νεολαίας, **στις 24 Μάη διαλέγουμε πλευρά, παίρνουμε θέση!** Πρέπει να απαντήσουμε ότι το παρόν και το μέλλον μας ανήκουν! Ψηφίζουμε αγωνιστικά! ΕΑΑΚ παντού σε ΑΕΙ και ΤΕΙ από την Κρήτη μέχρι την Αλεξανδρούπολη. Με δυνατούς, ανασυγκροτημένους συλλόγους και με ενδυναμωμένη ΕΑΑΚ να γίνει ξεκάθαρο πως **η νεολαία θα είναι στην πρώτη γραμμή των ερχόμενων μαχών!**

Δήλωση απειθαρχίας η ψήφος στην ΕΑΑΚ

Βάλια Λιόντου

Δύο μόλις μέρες μείνανε πριν τις φοιτητικές εκλογές του 2017. Εκλογές που καθορίζονται από αντιφάσεις των καιρών, καθώς διεξάγονται σε ένα τεταμένο κλίμα για την κοινωνία και ειδικότερα τη νεολαία, το οποίο, όμως, δεν φαίνεται να περνά τις πύλες των ιδρυμάτων. Έπειτα από αρκετά χρόνια οι φοιτητικές εκλογές θα γίνουν εν μέσω κινηματικών διεργασιών που θα καθορίσουν άμεσα την ποιότητα της ζωής και των σπουδών των τωρινών φοιτητών. Από τη μία η ψήφιση των μέτρων για το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης πυροδότησαν την απεργία στις 17 του μήνα με σημαντική συμμετοχή από χώρους εργασίας, όπου δουλεύει κατά κύριο λόγο η νεολαία. Το συγκεκριμένο στοιχείο σε αυτή την απεργία είναι ένα νέο στοιχείο καθώς η συμμετοχή νέων ή και «αναζωογονημένων» σωματείων και σχημάτων που τροφοδοτούνται από τη νέα εργατική βάρδια θα παίξει καθοριστικό ρόλο στην αναγέννηση του εργατικού κινήματος και θα δώσει και δυνατότητα για αναστολή της εφαρμογής μέτρων όπως το αφορολόγητο, ο υποκατώτατος μισθός και η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας, τα οποία πλήττουν άμεσα αυτή τη γενιά.

Βέβαια, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ούσα εξπέρ στο επικοινωνιακό παιχνίδι, ντύνει την επίθεση αυτή με τα λεγόμενα αντίμετρα, τα οποία απέχουν πολύ από το στόχο που ισχυρίζονται ότι έχουν, δηλαδή την ανακούφιση του κόσμου της εργασίας και ειδικά της νεολαίας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι, την ίδια στιγμή που τα δημόσια ιδρύματα

ασφυκτιούν από την υποχρηματοδότηση και την υποστελέχωση σε ερευνητικό, διδακτικό και διοικητικό προσωπικό, ένα από τα «αντίμετρα» αφορά την αύξηση του μισθού των ήδη διορισμένων πανεπιστημιακών-κατόχων εδρών, οικοδομώντας έτσι μια νέα «συμμαχία» μέσα στα ιδρύματα που θα λειτουργήσει σαν «δόρυ» για το νέο εκπαιδευτικό νομοσχέδιο που ετοιμάζεται.

Όσο γι' αυτό το νομοσχέδιο, ήδη η Σύνοδος Πρυτάνεων έσπευσε να συνεδριάσει στο Μέγαρο Μουσικής, κεκλεισμένων των θυρών για τους φοιτητές, αλλά ορθάνοιχτων για τα ΜΑΤ, με στόχο να προλειάνει το έδαφος για την επικείμενη μεταρρύθμιση, η οποία, όπως διέρρευσε, μπορεί και να κατατεθεί στις 25 του μήνα, μία μέρα μετά τις φοιτητικές εκλογές. Γιατί τόσος χαμός γι' αυτό το νομοσχέδιο; Την απάντηση δίνουν οι δηλώσεις Τσίπρα για την παιδεία, πλήρως εναρμονισμένες με τις προσταγές τις ΕΕ και του ΟΟΣΑ. Δίνουν μια πρώτη ιδέα για το πώς θα επηρεάσει αυτός ο νόμος ΑΕΙ και ΤΕΙ. Ενδεικτικά, το «ψέμα» για την ελεύθερη εισαγωγή στα πανεπιστήμια, χωρίς πανελλήνιες, συνδυασμένο με τη σταδιακή μείωση εισακτέων στην τριτοβάθμια, όπως την ξέρουμε σήμερα, και η κάλυψη αυτού του κενού με σχολές κατάρτισης στις οποίες θα «πετιέται» το 70% των μαθητών, περιγράφουν τη βεντάλια «πτυχίων» και πιστοποιήσεων που θα προσφέρονται αλλά και τους εργαζόμενους πολλών ταχυτήτων και αμοιβών που «προσφέρουν στην αγορά».

Τι σηματοδοτεί η ψήφος στην ΕΑΑΚ στις φετινές φοιτητικές εκλογές;

Μα φυσικά απάντηση σε τέσσερα βασικά διλήμματα:

Απάθεια ή συμμετοχή:

Σε μια εκλογική μάχη στην οποία καραδοκεί ο κίνδυνος της αποπολιτικοποίησης και της απομαζικοποίησης της, η λύση είναι ΕΑΑΚ! Γιατί οι φοιτητικές εκλογές είναι κομμάτι των φοιτητικών συλλόγων, είναι μια διαδικασία στην οποία αναμετρώνται πολιτικά σχέδια για το πανεπιστήμιο, τη νεολαία, την κοινωνία. Έτσι διακυβεύεται φέτος το αν θα έχουμε ένα πανεπιστήμιο με φοιτητικούς συλλόγους ζωντανούς πολιτικούς, με μαζικές γενικές

συνελεύσεις κύτταρό τους, που θα δίνουν νικηφόρες μάχες. Το δίλημμα είναι ΕΑΑΚ ή πολιτικές δυνάμεις που είτε συνειδητά υπονομεύουν την ύπαρξη και τη λειτουργία των φοιτητικών συλλόγων -βιρτουόζος στο είδος η ΔΑΠ- είτε πολιτικές δυνάμεις που ρίχνουν την μπάλα στην εξέδρα, απομακρύνονται από τις μάχες που πρέπει να δοθούν μέσα στο πανεπιστήμιο αλλά επιδίδονται σε ένα στίβο συσσώρευσης όρων -πρώτη στο νου έρχεται η ΠΚΣ. Απέναντι κυρίως σε όποιον προσπαθεί με κάθε τρόπο να ανατρέψει κατακτήσεις χρόνων, με πρώτη και καλύτερη τη δυνατότητα άσκησης πολιτικής μέσα στους συλλόγους, στεκόταν, στέκεται και θα στέκεται η ΕΑΑΚ, όποια μορφή κι αν παίρνει αυτή η προσπάθεια. Είτε εμφανίζεται με θεσμικό τρόπο πίσω από καθηγητές όπως ο Παύλος στην Ξάνθη ή ο Συρίγος στο Πάντειο, είτε ως ΔΑΠ, είτε ακόμα και με τη θρασύδειλη εμφάνιση φασιστών στις σχολές .

Μνημόνια και ΕΕ μέχρι να σβήσει ο ήλιος ή μαζικοί κι ανυποχώρητοι αγώνες για τη ζωή, τη μόρφωση και τη δουλειά που έχουμε ανάγκη:

Έξι μόλις μέρες μετά την ψήφιση των μέτρων, ψήφος στην ΕΑΑΚ δεν σημαίνει έγκριση ή μη έγκριση τους. Δεν είμαστε εδώ για να εγκρίνουμε, να επικυρώνουμε ή να αποδοκιμάζουμε μέτρα. Έξι μέρες, μόλις, μετά την ψήφιση των μέτρων, ψήφος στην ΕΑΑΚ δείχνει διάθεση ανατροπής τους! Σημαίνει συγκρότηση μπλοκ αγώνα, έτοιμα να δώσουν τις μάχες της γενιάς μας και να τις κερδίσουν. Μπλοκ αγώνα που θα διεκδικήσουν μόρφωση, δουλειά και ελευθερίες γι’ αυτή τη γενιά και τις επόμενες και θα τα πάρουν. Που θα σπάσουν τα δεσμά της ΕΕ, για τα μάτια της οποίας θεωρούμε το «κάθε πέρσι και καλύτερα» δεδομένο.

Πανεπιστήμιο στα πρότυπα της ΕΕ και του ΟΟΣΑ ή πανεπιστήμιο για τις ανάγκες της κοινωνίας:

Με φόντο το νέο νομοσχέδιο που φιλοδοξεί να αλλάξει την τριτοβάθμια εκπαίδευση όπως την ξέρουμε, να σπάσει του κύκλους σπουδών, να μετατρέψει τα τετραετή και πενταετή προγράμματα σε μάστερ και ύστερα να τα κοστολογήσει, ψήφος στην ΕΑΑΚ σημαίνει ότι όταν έρθει αυτό το νομοσχέδιο, θα ανατραπεί. Όπως έχουν ανατραπεί ή μείνει στα χαρτιά τόσα και τόσα νομοσχέδια που επιχειρούσαν το ίδιο με αυτό: την ουσιαστική κατάργηση του άρθρου 16, την οριστική κατάργηση της δημόσιας και δωρεάν παιδείας. Η ΕΑΑΚ έχει, είχε και θα έχει το «know how» και θα το υλοποιήσει με μαχητικούς, μαζικούς φοιτητικούς συλλόγους και όλη την εξουσία στις γενικές τους συνελεύσεις.

Μετανάστευση ή πάλη για να ζήσουμε, να σπουδάσουμε και να δουλέψουμε εδώ:

Απέναντι στην παραδοχή ότι δεν μένει κάτι να περιμένουμε εδώ, αλλά θα σκύψουμε το κεφάλι, να ολοκληρώσουμε τις σπουδές γρήγορα, να μαζέψουμε skills για να αναζητήσουμε ένα ελαφρώς καλύτερο μέλλον στο εξωτερικό, αποτελεί δήλωση απειθαρχίας η ψήφος στην ΕΑΑΚ. Απειθαρχία σε μια ή μάλλον σε άλλη μια ψεύτικη ελπίδα. Με ανυποχώρητους αγώνες η νεολαία, ο καθένας από το μετερίζι του και εν προκειμένω οι φοιτητές από τις σχολές τους, δίνουμε τη μάχη για δουλειά, σπουδές, και δουλειά εκεί που θέλουμε, όπως θέλουμε.

Χτυπάμε τη ΔΑΠ αλλά και κάθε τέτοιου είδους πολιτική δύναμη που αποτελεί ακριβώς την άλλη μπάντα σε όλα τα παραπάνω διλήμματα και το αποδεικνύει καθημερινά και έμπρακτα, ακόμα και με τον τρόπο που «εμφανίζει» την πολιτική της τοποθέτηση, ντυμένη με τον μανδύα του no politica, πατάει στην έλλειψη προοπτικής που η δικιά της πολιτική έχει δημιουργήσει και προβάλει την πρότασή της σαν τη μόνη προοπτική (!).

Στις 24 Μάη δεν δίνουμε μόνο απαντήσεις σε όσα προηγήθηκαν. Οικοδομούμε μαχητικά μπλοκ αγώνα για τις μάχες που έχουμε μπροστά μας. Δεν παίρνουμε, απλά, θέση για όσα γίνονται για εμάς χωρίς εμάς, αλλά προετοιμάζουμε το έδαφος ώστε να βγούμε νικητές από τις επικείμενες μάχες. Στις 24 Μάη σπάμε τη μιζέρια και δηλώνουμε ότι «Εμείς, είμαστε η γενιά της νίκης»!

«Μαύρο» σε καθεστωτικές παρατάξεις, «όχι» στην ηττοπάθεια

Χρήστος Κοσίνας

Κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί πως οι φετινές φοιτητικές εκλογές θα είναι «μία από τα ίδια». Σχεδόν μια βδομάδα μετά την ψήφιση ενός ακόμα μνημονίου, οι φοιτητικές εκλογές θα έρθουν να αποτυπώσουν την διαθέσεις της νεολαίας, που βλέπει το παρόν της διαλυμένο και

το μέλλον της να ακροβατεί ανάμεσα στην ανεργία, την επισφάλεια και την επιστημονική μετανάστευση. Το νέο πακέτο μέτρων με ορίζοντα ως το 2021 έρχεται να ολοκληρώσει τις βαθιές τομές που επιδιώκει το κεφάλαιο σε εκπαίδευση και εργασία αυτή τη περίοδο στην Ελλάδα. Το φοιτητικό κίνημα έχει μπροστά του κεντρικούς κόμβους αντιπαράθεσης (νομοσχέδιο Γαβρόγλου το καλοκαίρι), με την ταυτόχρονη οικονομική ασφυξία να διαμορφώνει το έδαφος ολοκλήρωσης του επιχειρηματικού μετασχηματισμού του πανεπιστημίου. Μικρά και ευέλικτα ιδρύματα ενταγμένα στον Ενιαίο Χώρο Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας, που θα συμβάλλουν στη εθνική ανάπτυξη περιέγραψαν Γαβρόγλου και Τσίπρας σε κοινή συνέντευξη τύπου στο υπ. Παιδείας, με ελάχιστη πρόσβαση από τη νεολαιίστικη πλειοψηφία, με δίδακτρα σε όλες τις βαθμίδες της τριτοβάθμιας κ.ά.

Με την ολοκλήρωση μιας χρονιάς που η στάση του φοιτητικού κινήματος χαρακτηρίστηκε από μικρούς αντιφατικούς αλλά και ελπιδοφόρους αγώνες, το ερώτημα που προκύπτει είναι αν οι φοιτητικές εκλογές μπορούν να σηματοδοτήσουν κάτι άλλο πέρα μια μάχη μηχανισμών που χρόνια τώρα εκφράζουν οι καθεστωτικές παρατάξεις των ΔΑΠ και ΠΑΣΠ ή μια τάση ηττοπάθειας και ανάθεσης που εκφράζει η ΠΚΣ. Στη Πάτρα, ο πρωτοπόρος ρόλος των φοιτητικών συλλόγων που πρωτοστάτησαν **στο κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες, στις απεργιακές κινητοποιήσεις** (Πρωτομαγιά, απεργία στις 17 του Μάη) ενάντια στον αστικοποιήμενο συνδικαλισμό ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, τα πρωτότυπα βήματα που μέτρησαν στην κατεύθυνση σαμποτάζ του επιχειρηματικού πανεπιστημίου στην Πάτρα (κινητοποίηση για δάνειο 180 εκατομμυρίων ευρώ από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, διαμαρτυρία στην έκθεση μεταφοράς τεχνογνωσίας Patras IQ) διαμορφώνουν τους όρους, με μια παράλληλη διαδικασία ανασυγκρότησης των φοιτητικών συλλόγων, για να βγει το φοιτητικό κίνημα και τοπικά στην αντεπίθεση.

Σε ένα περιβάλλον όπου το φοιτητικό κίνημα στην πόλη παίζει καταλυτικό ρόλο στην ανάπτυξη αγώνων, η ΕΑΑΚ καλείται να πιάσει το νήμα από την αγανάκτηση και την οργή που χαρακτηρίζει καθημερινά τον κόσμο των σχολών και ξετυλίγοντας το κουβάρι των ζητημάτων που καλείται να αντιμετωπίσει η νεολαία (επιστημονική μετανάστευση, εργασιακός μεσαίωνας, αδυναμία ολοκλήρωσης σπουδών κ.ά.), να επικοινωνήσει με τους ενδόμυχους προβληματισμούς της, εκφράζοντας έτσι εκείνα τα υπόγεια ρυάκια αντίστασης σε έναν ορμητικό χείμαρρο ανατροπής. Αυτό το στίγμα βγαίνει και από το Συντονιστικό που πραγματοποίησαν τα σχήματα σε τοπικό επίπεδο την προηγούμενη εβδομάδα, δίνοντας ιδιαίτερο βάρος στην ανάγκη «να δώσουμε τις μάχες της νεολαίας με όρους γενιάς απέναντι σε όσους σήμερα καταβαραθρώνουν τη ζωή και το μέλλον της».

Στο ερώτημα λοιπόν για το αν μπορούν να αναδείξουν κάτι διαφορετικό οι φετινές εκλογές η

ΕΑΑΚ απαντά καταφατικά. Κόντρα στην πολιτικοποιημένη ή απολίτικη αποχή που αποτελεί και τον βασικό αντίπαλο των φετινών εκλογών, η ΕΑΑΚ έρχεται να απαντήσει με την πρόταση για ένα **πολιτικό ανατρεπτικό φοιτητικό κίνημα,** με συλλόγους που θα αποτελούν ασπίδα και δόρυ για την πληττόμενη πλειοψηφία των συλλόγων, και θα επανανοηματοδοτήσουν στα μάτια του κόσμου την πολιτική κάνοντάς τη δικιά του υπόθεση και όχι υπόθεση λίγων πεφωτισμένων. Με περιεχόμενο πάλης που θα στοχεύει στη διαμόρφωση νεολαιίστικου ρεύματος ρήξης και αντικαπιταλιστικής αποδέσμευσης από την ΕΕ, με διαγραφή του χρέους, κατάργηση παλιών και νέων μνημονίων και πάλη για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης κυβερνήσεων, ΕΕ και κεφαλαίου, με οργανωμένο λαό και το φοιτητικό κίνημα στο πλευρό του. Με την ταυτόχρονη και καθόλου αμελητέα ανάδειξη ενός **θετικού προτάγματος για τη ζωή και τις σπουδές της νέας γενιάς,** για να επιβάλλει καλύτερη ποιότητα ζωής και εργασίας για όλους, κόντρα στη μιζέρια και την ανημποριά.

Επιδιώκουμε η ψήφος στην αντικαπιταλιστική αριστερά να είναι ψήφος στράτευσης σε ένα άλλο σχέδιο. Ένα σχέδιο που δεν επιχειρεί να περάσει κάτω από τον πήχη των απαιτήσεων της νεολαίας, αλλά ανεβάζοντας τον να έρθει και να τα πάρει όλα. Όλα όσα μας στέρησαν τα 10 χρόνια κρίσης, με τις ζωές και τα όνειρα μας να γκρεμίζονται, όλα όσα πηγάζουν σαν ανάγκη μιας εποχής εκπληκτικών δυνατοτήτων για το λαό και τη νεολαία.

Πηγή: ΠΡΙΝ